

בחולצות הדוקות. כשהם תקועים במכונותיהם יכלו רכבות נהגי תל-אביב להינות לפחות מתופעה אחת: הנערות שעל המדרכות. הסתבר כי אם העיריה והמישטרה אינן מוכנות לחורף, הרי נע-רות ישראל מוכנות גם מוכנות. מלתחות החורף הוצא מהארונות והמדרכות הוצ-פו במטריות צבעוניות אחוזות בידי נע-רות במכנסים וחולצות הדוקות ומגפיים גבוהי-עקבים, שקיפצו מעל השולליות. במחי יד אחת השתנה נופה של תל-אביב, שהתמלא ביום הגשם הראשון קל-לות וצעקות עד בלי סוף. למחרת פסק הגשם, העצבים נרגעו, עד לגשם הראשון של השנה הבאה והסופיענות הכרוכה בו.

הממשלה

מי יודע ?

שריהאוצר מתגלה כמו שאינו יודע לשאול.

משלמי המיסים בישראל סבורים בוודאי כי השרים הממונים על מישרדיהם יודעים את הנתונים העיקריים של שטחי עיסוק קם. מראיון שערך השבוע העיתונאי דב גולדשטיין במעריב עם שריהאוצר פנחס ספיר, ניתן להסיק כי השר אינו יודע מאומה על המתרחש סביבו. אמר פנחס ספיר על החווה שחתמה הממשלה עם הקואופרטיבים לתחבורה: "...מה זה? רק אני? אני היחיד? אין עוד שרים? אין ממשלה? אני לא קראתי את החווה (השר ספיר הוא חבר ועדת השרים לצנייני הקואופרטיבים בסיכסוך הנוכחי על תעריפי הנסיעה) אני לא יודע בדיוק מה יש שם". בקשר לתביעות המוסכים בלוד: "...הם פורצים כל גדר בתביעות, שאין להן יסוד. אני אפילו לא יודע כמה הם דורשים." על המורים התיכונים: "כמה, כמה, כמה? (לשאלה): "כמה דורשים המורים עכשיו?" "אני יודע כמה?!"

כאשר יצא לנסקי למסע ה-נדודים שלו ל-דרום אמריקה, כשבידו רק תעודת-מסע ישראלית, כי-שוא מחפש מדינה אשר תסכים לתת לו מיקלט, לא היו רבים בישראל שביכו את גורלו. לפני שנה היו התוב-עים את סילוקו של לנסקי, ובראשם עיתון זה, במיעוט. במרוצת הזמן השתכנעו גם-אלה שהיו סבורים כי ישראל צריכה להוות מיקלט לכל יהודי, אפילו הוא פושע, כי לנסקי עלול להוות סכנה למדינה. אפילו אם לא יתעסק בעסקי פשע, עצם הימצאו בארץ מהווה סכנה לדמותה המוסרית של המדינה בעיני אורחיה.

היתה זו דוגמה מובהקת כיצד יכולה דעת-קהל, אפילו היא דעת מיעוט, לאלץ את הממשלה לפ-עול בניגוד לרגשותיה וכוונותיה המקוריות. **המלווה - שומר של ביג'י.** נוסף ללחץ דעת-הקהל, נכנעה הממשלה גם ללחצייה של ממ-שלת ארצות-הברית, שלא יכולה לדרוש את הס-גרתו של לנסקי, אבל תבעה לגרשו. בשתי שנות שהותו בארץ הספיק לנסקי לקשור כאן קשרים נרחבים, להשקיע סכומים נכבדים בעסקים מסוע-

פרשת לנסקי

סוף האירוע

מאיר לנסקי נאלץ לשלם את מחיר עברו.

בליל יום ראשון השבוע, עלה הבוס לשעבר של סינדיקאט הפשע האמריקאי, מאיר לנסקי, למסוס סוויסאיר בנמל-ה-תעופה בלוד. בכך מימש לנסקי בן ה-70, את החלטת בית-הדין העליון שקבע כי משרד-הפנים רשאי שלא להעניק לו אשרת עולה מתוקף חוקי-השבות, בשל עברו הפלילי ועיסוקו בתחום הפשע ה-מאורגן בארצות-הברית.

פקקים ושטפונות

היו התוצאה המיידית של הגשם הראשון בתל-אביב, גרמו לשיבושים חמורים במה-לך החיים בעיר. למעלה נראה פקק תנו-עה ברחוב החשמלאים בתל-אביב, בו המתונו הנהגים שעות ארוכות עד שהצ-ליחו להיחלץ ממנו. משמאל נראה השי-טפון שהציף את רחובות יפו, שהפכו לנחלים זורמים בהסתם כל בורות התינוע.

פיה. עם יציאתו מהארץ לא חיסל עס-קים אלה, כשם שלא מכר עדיין את הדירה שרכש ברחוב בארי בצפון ת"א. אולי קיווה לנסקי, שאחרי שימצא מיקלט באחת ממדינות דרום-אמריקה, יר-כל לחזור לישראל כתייר ולאחשיך לנ-הל את עסקיו כאן. לצורך זה לקח עימו בעזבו את הארץ, כמלווה יחיד, את יוסקה שיינר, שהיה בשנה האחרונה שר-מיראשו ומנהל עסקיו בישראל. יוסקה שיינר היה במשך שנים רבות, ראש חוליית שומרי-הראש של דוד בן-גוריון, כשזה היה ראש-ממשלת ישראל. אבל בשלב זה סיים לנסקי את דרכו במיאמי, שם נעצר.